Memoriul guvernului Reichului anexat la declarația făcută Iugoslaviei

Berlin, 7 (Rador). — La declarația guvernului Reichului, relativă la Iugoslavia, a fost anexat un memoriu în care, între altele, se spune:

1. Atentatul dela Sarajevo, care trebuia să deslănțuiască războiul mondial, a fost pregătit și condus de o clică de ofițeri sârbi. Guvernul sârb avea cunoștință de proectele în legătură cu atentatul, nefăcând niciunul dintre demersurile necesare pentru împiedecarea crimei.

Dictatele de pace din 1919 au pus popoarele croat și sloven sub dominația sârbilor. Cuprinzând puternice grupări naționale, — germană, ungară și bulgară, — noul regat al sârbilor, croaților și slovenilor, se socotea ca făcând parte dintre „puterile victorioase". Acest stat, care dăduse foc Europei, a ajuns să fie partizan al statu-quoului și un satelit credincios al politicei engleze și franceze.

Iugoslavia a intrat în Mica Înțelegere, de bună voie a sa, pentru a contribui la menținerea într'o stare de inferioritate a statelor lovite prin tratatele din 1919. In timpul anilor când Germania era slăbită, politica antigermană a Franței și Angliei putea să se bazeze cu siguranță, în toate conferințele internaționale, pe votul delegatului Serbiei. Chiar în timpul conferinței de dezarmare dela Geneva, miniștrii de externe ai Iugoslaviei, Marincovici și Jefticí, — acesta din urmă fiind acum membru al guvernului Simovici, alcătuit pe baza unei lovituri de stat, — au apărat cu foarte mult zel exigențele Franței.

Propășirea Reichului german național-socialist și forța sa nu a făcut pe conducătorii dela Belgrad să-și revizuiască atitudinea lor ostilă Germaniei, în mod văd. Paralel cu această orientare parțială a politicii sale externe, Iugoslavia oprima fără milă și persecuta elementul german ce sălășluia de secole pe teritoriul noului stat al Serbiei Mari. Sub acest regim de arbitrar, croații au trebuit să sufere la fel cu celelalte grupări etnice. Imediat după prăbușirea monarhiei austriace sudul Stiriei a fost ocupat de bande. Mii de germani au fost isgoniți din țară, iar alte numeroase mii au cedat sub presiunea exercitată. Când la sfârșitul lunei Ianuarie 1919, o delegație americană sub conducerea d-lui Coolidge, viitor președinte al Statelor Unite, a vizitat regiunea Maribor, populația locală a voit să facă o manifestație pe piața centrală din acest oraș, declarând că ei aparțin rasei germane. Sârbii au tras atunci asupra mulțimei dezarmate, omorînd și rănind un mare număr de bărbați, femei și copii.

Atunci când frontierele au fost stabilite în mod definitiv s'a deslănțuit o prigoană sângeroasă contra elementului etnic german, din ținuturile acordate sârbilor, drepturile lor fiind neținute în seamă, în mod sistematic. Aproape toți funcționarii germani ai statului și comunelor, funcționarii căilor ferate, institutorii și profesorii, indiferent de data stabilirii lor în țară, au fost concediați cu miile și constrânși să se exileze, împreună cu familiile lor. In această regiune reforma agrară a servit drept pretext pentru jefuirea elementului german de bunurile sale. Pretutindeni au fost interzise inscripțiile în limba germană. Aproape toate societățile germane au fost dizolvate, iar bunurile lor trecute în patrimoniul societăților sârbești. Rarele manifestații culturale germane, care nu puteau fi interzise de autorități, au fost turburate prin acte teroriste ale naționaliștilor sârbi. Foști luptători sârbi au tras asupra țăranilor ce lucrau la munca câmpului, gonindu-i de pe proprietățile lor. Adevărate atacuri au fost organizate împotriva manifestațiilor germane.

In 1919, Iugoslavia a fost determinată să semneze un tratat relativ la protecția minorităților, dar chiar posibilitatea de a atrage atenția opiniei publice asupra tristei situații a minorităților, prin plângeri la Geneva, a fost luată în practică grupului etnic german. Simplul fapt de a invoca prevederile tratatului relativ la protecția minorităților era considerat drept o „provocare". Pentru a împiedeca grupul etnic de a-și susține la Geneva dreptul de petiționare, recunoscut prin tratat, a fost amenințat cu condamnarea la 3 ani închisoare cel care ar fi încercat să găsească în streinătate ajutor sau protecție.

După ce s'a produs în Germania revoluția național-socialistă, presiunea exercitată asupra grupului etnic german din Iugoslavia a fost, dacă lucrul mai era posibil, și mai mult sporită. La sfârșitul lunei Noembrie 1933, consulatul german dela Zagreb a trebuit să anunțe un nou val de persecuții contra elementului german din sudul Stiriei.

2. Cu toată situația foarte puțin satisfăcătoare a politicei interne și externe a Serbiei, Fuehrerul a încercat, la scurt timp după luarea puterei, să așeze relațiunile cu această țară pe o nouă bază. Se pare că domeniul economic oferea în această privință cel mai bun punct de plecare. Tratatul de comerț încheiat la 1 Martie 1934, a fost punctul de plecare al unei evoluții care a făcut din Germania principalul client al acestei țări, Germania cumpărând mai mult de jumătate din toate produsele iugoslave. Iugoslavia a obținut în Germania o mare piață la adăpostul crizelor în ce privește produsele agricole, pe care ea le vinde astfel cu prețuri bune. ...eva mai mult, ea a găsit Germania gata să colaboreze la punerea în valoare a bogățiilor sale naturale și sub o formă care, contrar regimului exercitat pe timpul plasamentelor de capitaluri streine, ținea în totul seama de interesele statului iugoslav.

Fără încetare, Germania a lucrat la consolidarea unei colaborări astfel începută în chestiunile economice, aprofundând raporturile dela popor la popor, în domeniul cultural, pentru a creia astfel, pe deasupra neamicițiilor și antagonismelor din trecut, o punte care să îngăduie înlăturarea lor și în acelaș timp așezarea bazelor unei adevărate și trainice amiciții.

Memoriul menționează apoi pe larg toate sforțările făcute de Reich pentru a se ameliora relațiunile cu Iugoslavia. Se citează vizitele mareșalului Goering la Belgrad în 1934 și 1935, care au constituit punctul de plecare al unei politice conștiente de scopurile sale. In Iunie 1937 Fuehrerul a trimes la Belgrad pe d. von Neurath. Telegramele schimbate între Fuehrer și fostul primministru Stoiadinovici, cu ocazia primei vizite a unui ministru de afaceri streine al Germaniei în capitala Iugoslaviei, dovedeau că unele cercuri iugoslave înțelegeau proectele șefului statului german, care serveau interesele păcii europene. In Ianuarie 1938 d. Stoiadinovici a făcut o vizită la Berlin, invitat fiind de Fuehrer. Intrevederile desfășurate cu această ocazie prezintă o deosebită importanță. Fuehrerul a expus ideile sale relativ la consolidarea și pacificarea Balcanilor, plecând dela ideia unei colaborări cu un stat iugoslav amic și puternic din punct de vedere politic. D. Stoiadinovici a primit declarațiunile Fuehrerului cu satisfacție, aprobându-le în totul. Niciodată, a declarat atunci d. Stoiadinovici, și în nici un caz, Iugoslavia nu ar participa la un pact anti-german sau la o combinație îndreptată contra Germaniei. Se creiase astfel o atmosferă ce îndrituia să se spere într'o colaborare mai amplă, în interesul celor două state.

Aceste relațiuni amicale nu au suferit nici o schimbare în momentul când, două luni mai târziu, Germania și Iugoslavia au devenit vecine prin alipirea Austriei la Reich. Cercurile germane competente au declarat guvernului iugoslav că politica germană nu tindea mai departe decât Austria și că frontiera iugoslavă rămâne intactă. După această declarație, care liniștea Iugoslavia în ce privea securitatea frontierei sale cu Germania, rămânea deschisă o chestiune, care îi producea cea mai mare îngrijorare, aceea a frontierelor cu statele în dauna cărora ea s'a mărit în 1919, — în primul rând Ungaria.

Chiar în Ianuarie 1938, cu ocazia vizitei la Berlin a primului ministru Stoiadinovici, Fuehrerul se declarase gata să joace rolul de mediator în vederea reglementării chestiunilor litigioase dintre Ungaria și Iugoslavia. Intr'adevăr, sforțările Germaniei au dus, încetul cu încetul la o înțelegere între Iugoslavia și Ungaria, înțelegere care în Decembrie 1940 a fost încununată prin încheerea unui pact de amiciție.

Pe de altă parte, relațiunile Iugoslaviei cu Italia și Bulgaria s'au ameliorat în mod considerabil, în epoca sforțărilor de comprehensiune germano-iugoslavă, așa încât guvernul din Belgrad a putut să înregistreze succese politice net pozitive și importante. In acelaș timp s'a realizat astfel un progres important în pacificarea sud-estului european, care formează scopul aspirațiilor Germaniei și Italiei. Aceste fericite rezultate au marcat succesul politicei de înțelegere inaugurată de Fuehrer, politică care găsise în d. Stoiadinovici un partizan tot atât de înțelegător, pe cât de energic. D Stoiadinovici a fost răsturnat de la putere la începutul lui Februarie 1939. Declarațiile relative la politica externă a Iugoslaviei, care au fost făcute cu ocazia schimbării de guvern, punând accentul pe continuarea aceleiași politici de amiciție, s'au resimțit totuși de absența unei personalități puternice, capabile să ducă la bun sfârșit această politică, în mijlocul tuturor curentelor divergente, provocate de mulțimea partidelor din interiorul țării. Totuși, nici o schimbare nu s'a produs în relațiunile oficiale și Germania a putut să continuie cu tenacitate sforțările sale în vederea unei mai mari aprofundări a relațiilor sale cu Iugoslavia. Vizita oficială pe care Principele Regent Paul a făcut-o la Berlin, în Iunie 1939, a fost un semn vizibil al bunelor raporturi ce existau între Germania și Iugoslavia. Din conversațiile dela Berlin se degaja voința nestrămutată de a se continua pe calea începută și ale cărei succese obținute dovediseră că era calea cea bună.

3. Incă de atunci puterile occidentale au început să fie îngrijorate de politica de amiciție germano-iugoslavă, pe care au privit-o cu sentimente ostile. Incercările de a o turbura și sforțările făcute pentru a readuce Iugoslavia în tabăra lor s'au întețit în momentul când prin răsturnarea d-lui Stoiadinovici s'a produs o slăbire în conducerea fermă a politicii interne și externe a Iugoslaviei și atunci când cercurile militare ale fostei Serbii, orientate spre Vest, au înregistrat oarecare influență politică.

In politica pentru încercuirea Germaniei, dusă de către aliați, încă din primăvara anului 1939, sub conducerea Angliei, Iugoslavia a fost considerată încă dela început, — așa rezultă din documentele statului major francez descoperite în Franța, — drept una dintre bazele frontului dela Sud. In legătură cu planurile lor de campanie de lungă durată, aliații nu au întârziat să-și îndrepte sforțările lor pentru a dobândi sprijinul armatei și guvernului iugoslav în vederea unei asistențe armate ulterioară. Inainte de începerea ostilităților, la 19 August 1939, ministrul Franței la Belgrad a avut o primă întrevedere preliminară cu șeful statului major iugoslav cu privire la o acțiune ce ar porni dela Salonic. După trei luni, atașatul militar francez este în situația de a raporta că iugoslavii au luat între timp măsuri de a spori capacitatea liniei ferate dela Salonic. Din acel moment comandamentul suprem al aliaților crede că a sosit momentul pentru a ajuta Iugoslavia să-și completeze armamentul său, prin trimiterea de materiale de războiu. Guvernul iugoslav se pune totdeodată, atât el cât și statul său major, în mod clandestin la dispoziția aliaților, pentru a salva în măsura posibilităților interesele militare ale acestora. Toate transporturile de materiale de războiu, pe care aliații le trimiteau Poloniei, au fost lăsate să treacă. Transporturile venind din Germania sau îndreptate spre această țară, precum și acelea care în vreun fel oarecare serveau interesele germane, sunt reținute, întârziate, ba chiar îndreptate către porturile în care aliații puteau să pună mâna pe ele.

In afară de aceasta, fapt pe care îl cunoaștem din telegramele atașatului francez, între aliați și autoritățile militare iugoslave începe un schimb activ de informații. In primăvara anului 1940, când proectele balcanice ale aliaților trec pe primul plan, sforțările se multiplică, în mod provizoriu tot sub aparențele neutralității Iugoslaviei, pentru a face sigură colaborarea sa militară.

La 16 Aprilie, ministrul Franței la Belgrad, de acord cu Prințul Regent Paul, are o întrevedere cu generalul Nedici, ministrul de războiu, în care se discută modul în care ar putea să fie reluate conversațiile dintre statele majore. Dată fiind importanța deosebită a armei aeriene, se prevede în primul rând o studiere a aeroporturilor și se cade de acord ca în vederea păstrării secretului ofițerii ce vor lua parte la acest studiu să fie îmbrăcați în haine civile. In acelaș timp ministrul de războiu al Iugoslaviei promite ca un ofițer care se bucură de încrederea șefilor militari va fi detașat ca ofițer de legătură pe lângă șeful corpului expediționar interaliat, generalul Weigand. Prin acest fapt hotărîrea Iugoslaviei era luată și trecerea sa în tabăra aliaților era lucru îndeplinit. Numai prin renunțarea la acțiunea dela Salonic și din cauza rapidității surprinzătoare a prăbușirei Franței această hotărîre nu a fost pusă în executare. Aceasta nu împiedică însă ca în ziua de 11 Iunie autoritățile politice și militare să dea ministrului Franței asigurarea că dacă în favoarea Franței s'ar produce un reviriment, Iugoslavia este dispusă să ia poziție imediat alături de ea.

4. — Guvernul german era în curent cu această stare a lucrurilor atunci când în cursul toamnei s'a hotărît să invite statele din sud-estul Europei să adere la pactul tripartit. Sub influența măsurilor de presiune folosite de Marea Britanie, care consista în note și demersuri diplomatice amenințătoare, și care influențau opinia publică, fără încetare, prin minciuni, guvernul iugoslav de pe atunci a șovăit mult timp mai înainte de a face pasul hotărîtor.

Hotărîrea guvernului iugoslav de a semna protocolul de adeziune dela Viena, la 25 Martie, împotriva presiunei englez, a fost în mod considerabil înlesnită prin faptul că Germania era gata să țină seamă în mod larg de interesele particulare ale Iugoslaviei, rezultând din situația sa geografică. Hotărîrea Iugoslaviei a fost într'o mare măsură influențată de speranța de a putea trage profite teritoriale de pe urma prăbușirii scontate a statului grec.

In urma dorinței exprese a guvernului iugoslav, i s'a dat asigurarea că în cadrul nouei ordine europene Iugoslavia ar obține o eșire la Marea Egee, lucru care comporta acordarea suveranității Iugoslaviei asupra orașului și portului dela Salonic. Speranța de a ajunge, grație încheerei tratatului, la o clarificare a atitudinei iugoslave și deci la o pacificare definitivă a Balcanilor, nu trebuia să se realizeze. Politica guvernului iugoslav, care se hotărîse să facă călătoria dela Viena, a rămas până în ultimul moment — poate sub influența cercurilor militare, gata totdeauna la revoluție și care se impuneau din ce în ce mai mult — șovăitoare și divizată. Cu câteva zile mai înainte ea cedase sugestiilor britanice și expulzase în Grecia, pe d. Stoiadinovici, fost președinte de consiliu și campion al politicei de înțelegere germano-iugoslavă, predându-l englezilor. Atunci s'au vădit, în toată amploarea lor, rezultatele propagandei fatale dusă de Marea Britanie. Puțin înainte de semnarea protocolului la Viena, guvernul britanic remisese la Belgrad o notă prin care își exprima nemulțumirea sa provocată de știrea semnării pactului tripartit de către Iugoslavia. Imediat după semnarea adeziunei, d. Amery, secretarul de stat al Marei Britanii pentru Indii, adresase Iugoslaviei, printr'un discurs radiodifuzat în limba sârbă, un viu apel în vederea rezistenței. Agenția oficioasă engleză a comunicat, după semnarea pactului, un avertisment foarte ferm. Postul de radio britanic a răspândit, în limba sârbă, articole de ziare în acelaș sens. Această campanie de agitație mergea mână în mână cu activitatea serviciului secret britanic, care activa la Belgrad. Astfel, imediat după înapoierea dela Viena a plenipotențiarilor iugoslavi, un tânăr încă minor a fost pus pe tron de un grup de militari ațâțători la războiu, procedându-se astfel împotriva Constituției. In acelaș timp Regenții au fost constrânși să renunțe la funcțiunile lor. Printul Paul a trebuit să fugă din țară, iar primul ministru și ministrul afacerilor străine au fost arestați. Printr'o proclamație Regele declară că membrii consiliului de Regență, recunoscând eroarea lor, au abdicat. Aceste cuvinte condamnau politica de colaborare și pacificare între puterile Axei și Iugoslavia.

Guvernul și presa Marei Britanii nu au ezitat să comenteze cu multă satisfacție lovitura de stat dela Belgrad, adăogând că ea este îndreptată împotriva aderării Iugoslaviei la pactul tripartit. Atitudinea luată din ziua de 27 Martie de guvernul iugoslav și de poporul sârb față de Germania și de toți germanii dovedește că acei comentatori streini aveau dreptate interpretând astfel faptele.

Prima măsură a guvernului iugoslav a fost de a proclama mobilizarea generală, confirmând spiritul agresiv al clicei militare care acum guverna în Serbia. Urmașii celor din 1914 au deslănțuit războiul, ca și autorii lor, dedându-se la tot felul de provocări la adresa Germaniei. Ministrul Germaniei s'a văzut obligat de a protesta pe lângă guvernul iugoslav contra incidentelor la care s'a dedat populația. Autoritățile iugoslave au încercat să exprime regrete pentru cele întâmplate, însă situația nu s'a schimbat.

Constatând că autoritățile iugoslave nu voiau sau nu puteau să pună capăt exceselor, guvernul german s'a văzut obligat de a invita pe supusii săi să părăsească teritoriul iugoslav pentru a nu se expune la alte pericole.

Este inutil de a mai adăoga cine poartă răspundera acestei situații grele prin consecințele sale.

Memoriul german anexat la nota adresată Greciei

Berlin, 7 (Rador). — In memoriul anexat la nota adresată de guvernul german guvernului grec se spune între altele:

Cu toate că independența și suveranitatea Greciei au fost atinse de Anglia și Grecia în timpul marelui războiu, guvernul grec s'a condus, sub regimul republican, ca și după restaurarea regimului monarhic, ca un satelit supus al politicei brinatice. Aceata s'a văzut mai bine în primăvara anului 1939, când poitica britanică a deslănțuit o acțiune de încercuire sistematică contra Germaniei. La 9 Aprilie 1939, ministrul Greciei la Londra s'a prezentat lordului Halifax, ministrul de afaceri străine al Marei Britanii, pentru a se informa, sub falsul motiv că Italia ar fi pe punctul de a ocupa Insula Corfu și afirmând că Grecia ar trebui să se pregătească la rezistență, cu privire la atitudinea pe care Anglia ar adopta-o într'un asemenea caz. Ca urmare, în ziua de 13 Aprilie 1939, Anglia și Franța au comunicat Greciei declarația lor de garanție.

Memoriul menționează care a fost atitudinea Greciei în timpul războiului actual, așa cum ea rezultă din documentele statului major francez, căzute în mâna germanilor. Se știe că din documentele menționate se contată că Grecia a dus tratative cu aliații cu privire la debarcarea unui corp expediționar francez a Salonic. Este cunoscută atitudinea favorabilă pe care Grecia a avut-o față de aliați, adică față de inamicii Germaniei, permițând francezilor să trimeată pe ascuns avioane în Polonia.

In continuare memoriul menționează activitatea desfășurată la Paris de d. Politis, ministrul Greciei, activitatea favorabilă politicei aliaților și planurilor de războiu întocmite de Franța și Marea Britanie. In cursul convorbirilor se pregătea o colaborare militară între Grecia și aliați, bazată pe o debarcare a unui corp expediționar interaliat la Salonic și pe trimiterea în Grecia a unor forțe aeriene și antiaeriene aliate.

Este în deobște cunoscută complezența arătată de Grecia față de aviatorii poloni, care au fost transportați în Franța, după ce au fost găzduiți în Grecia. S'a ajutat astfel sporirea forței ofensive a aliaților în dauna Germaniei.

Din examinarea atitudinei Greciei, în cursul războiului actual, precum și din enumerarea unor fapte precise, rezultă în mod clar că Grecia nu a înțeles să păstreze politica de strictă neutralitate pe care ea trebuia să o adopte ca țară nebeligerantă.

După ce arată vizitele pe care generalul Wavell, comandantul suprem al forțelor britanice și d. Eden, însoțit de Sir John Dill, șeful statului major britanic, le-au făcut la Atena, memoriul declară că în prima jumătate a lunei Martie numeroase contingente de trupe britanice de specialitate veniseră în Grecia. Intre 10 și 16 Martie sosiseră în Grecia trupe engleze cu un efectiv de peste 20.000 oameni. După 16 Martie numărul forțelor engleze aflate în Grecia a sporit în așa fel încât la 25 Martie 1941, ele se ridicau a 50.000 oameni. Toate aceste trupe au fost îndreptate în regiunea de Nord de Larissa și în Vestul Macedoniei. Organizarea unui grup de operație britanică, pe teritoriul grec, apare evidentă. Această armată expediționară britanică se ridică în prezent la circa 200.000 oameni.

Germania, constată memoriul, a atras atenția guvernului elen asupra consecințelor unei asemenea atitudini. Intr'o întrevedere pe care ministerul de afaceri străine al Reichului a avut-o la Fuschl, la 26 August 1940, cu ministrul Greciei, d. von Riebbentrop a sfătuit Grecia să renunțe la atitudinea sa anglofilă, atrăgând atenția guvernului elen asupra consecințelor politicei acestui, în ce privește Italia și Axa.

Fuehrerul, în discursul său dela 30 Ianuarie 1941, a declarat că Germania nu ar putea, în nici un caz, să îngăduie prezența unor forțe armate britaice în Grecia. Neținând seamă de acest avertisment, guvernul elen nu numai că nu a tras consecințele ce se impuneau, ci el a permis trupelor britanice să pătrundă pe teritoriul elen în număr tot mai mare.

Ca urmare, termină memoriul, guvernul german nu poate să mai închidă mult timp ochii în ce privește faptul că Grecia face fățiș cauză comună cu Germania și declară că Grecia trebuie socotită ca o țară inamică a Germaniei, care urmează să tragă toate consecințele de pe urma politicei pe care a dus-o.

„BLITZ"-REPORTAJ

A apărut un roman

Cunoscutul și apreciatul romancier Radu Plaivaz a scos un nou volum intitulat: „Inverșunare". E un roman de profundă analiză psihologică și care, din chiar clipa apariției, a cunoscut un răsunător succes.

Evident, pe lângă succes, se mai iscă și comentarii, aprecieri, discuții, demne de luat în seamă.

PE CALEA VICTORIEI

Două tinere femei, elegante, distinse, frumoase, trec sprintene, urmărite de privirile îndrăsnețe ale bărbaților. Un domn le salută, curtenitor.

— Cine-i tipul?

— Cum, nu-l cunoști?... E Radu Plaivaz!

— Romancierul?

— Desigur!

— Vai, dragă, ce mutră de măcelar are!... Eu îl credeam svelt, distins, elegant, cu părul negru, ondulat, așa un tip în genul lui Costică Lungeanu!... Ce desiluzie!... Să știi că de azi înainte nici nu-i mai citesc cărțile!

LA „CONSUM"

Ilustrul scriitor a intrat în băcănia, dela care târguește îndeobște și care se intitulează, pretențios, consum. Dela „cassă", patronul îl ia în primire fără nicio cruțare:

— Să-ți fie rușine, dom'le Plaivaz!

— De ce să-mi fie rușine dom'le Panaite!

— Așa!...

— Lămurește-mă!

— Ce să te mai lămuresc? Parcă nu știi!

— Ce să știu, neiculiță, păcatele mele!

— N'ai scos o carte nouă?

— Ba am scos!

— Mi-ai dat și mie un volum, cu dedicație scrisă de mâna dumitale?

— Nu ți-am dat, dar cine te împiedică să cumperi volumul dela librărie și să mi-l prezinți să-ți scriu dedicația?

— Aha!... Să cumpăr volumul?... Păi așa știam și eu!... Vorba e, cu prietenia ce facem?

— De, dom'le Panaite, mă'nvoiesc și cu prietenia. Eu îți dăruesc d-tale volumul, iar d-ta îmi dăruești prietenește un kilogram de carne de miel și niște spanac, că-i trufanda și n'am mâncat, încă, anul acesta, miel cu spanac.

Negustorul îl privește nedumerit, timp de câteva clipe, apoi clatină din cap, acru:

— Păi ce, se potrivește spanacu' meu și cu-al d-tale!...

CONFUZIE

La celebra cofetărie, unde oamenii politici, scriitorii și ziariștii obicinuesc să-și bea șvartul, Radu Plaivaz se întâlnește nas în nas cu ministrul X. (nu-i spunem numele de teama cenzurii).

— Să trăiți, excelență!

— A! Bonjour!... Dumneata erai?... Cum te mai lauzi?

— Mulțumesc, bine excelență!... Mi-aș permite să vă întreb, dacă ați primit ultimul meu roman: „Inverșunare". Vi l'am trimis acasă.

— O! Da!... Merçi!... l-am primit și l-am citit pe nerăsuflate... E foarte interesant!

— Așa dar, v'a plăcut?

— Enorm!... Deși, drept să-ți spun, celălalt roman al dumitale: „Prăvale Baba" mi-a plăcut și mai mult!

— Scuzați, excelență, dar nu eu am scris: „Prăvale Baba"!

— Vai ce distrat sunt!... Iartă-mă, mon cher! Te confundasem cu Damian Stănoiu!...

POPULARITATE

Radu Plaivaz bea un țap cu bere la mica terasă a unui local de pe bulevard. Un oltenaș îl îmbie cu alune:

— Cum le dai, mă, băiatule?

— Cinci lei lingura, cu supliment pentru d-voastră, coane Plaivaz!

Romancierul, auzindu-și numele, tresare:

— De unde știi, mă, cum mă chiamă?

— V'am recunoscut, coane, după poză.

— Dar poza unde mi-ai văzut-o?

— Intr'o carte, de-i zicea „Vârcolacii", coane!

— A! primul meu roman și primul meu succes! oftează cu melancolie maestrul.

Apoi, învăluind într'o privire caldă pe isteţul vânzător de alune:

— Și zici că ai citit „Vârcolacii"! Ți-a plăcut?

— De, coane, — se scarpină oltenașul în ceafă. Drept să vă spun, de citit n'am citit cartea, că nu prea mă bat cu cititul... M'am uitat numai la poza d-voastră, că era pe hârtie mai groasă și din ea nu puteam să facem cornete...

— Ce să faceți?

— Cornete pentru alune, coane! le facem din foile cărții!... Uite-așa un morman de „Vârcolaci" are jupânul!... Da' el îi zice maculatură!...

I. drgm.

Reumaticii sunt recunoscători Aspirinei

Aceasta datorită faptului că Aspirin cu crucea »Bayer« e de un ajutor eficace în toate bolile reumatice. Indiferent dacă e vorba de reumatism mușchiular sau articular, Aspirina prestează totdeauna servicii minunate. Durerile dispar, starea generală a bolnavului se îmbunătățește, iar efectul e de lungă durată. Din cauza neîntrecutelor sale calități, Aspirina a fost de multe ori imitată, fără însă ca gradul ei de eficacitate să fi fost atins. Aspirina e veritabilă numai cu crucea »Bayer«, semnul de încredere.

Un medicament superior, eficace și nevătămător e ASPIRIN BAYER

Arsenalul Târgoviște

Ține în localul „Mareșal Prezan" garnizoana Târgoviște, licitație publică în ziua de 28 Aprilie 1941, orele 10, pentru darea în antrepriză (material și manoperă) a transformărei unei remize de zidărie, conform planului și caetului de sarcini care se poate vedea la acest Arsenal în zilele lucrătoare orele 10—12 și Arsenalul Armatei București, în valoare de circa 1.300.000 lei.

In caz de neadjudecare, se va ține a doua licitație publică în ziua de 9 Mai 1941, orele 10.

Licitația se ține în conformitate cu L.C.P., legea A.A.S.I.A. și Regulamentul acestei legi publicat în M. Of. Nr. 295/939.

Concurenții vor prezenta oferte închise și sigilate cu ceară, însoțite de garanția legală pusă în plic sigilat separat de ofertă, care va trebui să fie depusă în conformitate cu art. 10 din Decretul-Lege, privind emisiunea Bonurilor pentru Inzestrarea Armatei 1940, publicat în M. Of. Nr. 269/939.

Costul publicației de licitație, în M. Of. și ziare, se suportă de adjudecatar.

Nr. 382 din 3 Aprilie 1941.

Insecticid lichid foarte puternic 1/4 — 1 30

Contra ploșnițelor - gândacilor etc.

Consumul popular

Strada Carol No. 59 Telefon 571/64

CASSA AUTONOMĂ A MONOPOLURILOR REGATULUI ROMANIEI
DIRECȚIUNEA TEHNICĂ
Serviciul construcțiilor și instalațiilor
SERVICIUL PUBLICITĂȚII
Ad. Jurnal No. 1276/1941

Publicație de licitație

Se aduce la cunoștința interesaților că în ziua de 22 Mai 1941 ora 11 a. m., se va ține în localul Direcției Generale CAM Serviciul Construcțiilor și Instalațiilor Calea Victoriei nr. 152 o licitație publică și cu oferte închise, pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construirea unui bloc de 30 apartamente pentru lucrări, la Cartierul C.A.M. Belveddere.

Valoarea lucrărilor după deviz este de cca. 15.000.000 lei.

Garanția de licitație se fixează la 750.000 lei în numerar sau efecte garantate de Stat, consemnate la Cassa de Depuneri.

Dosarul cu toate piesele și condițiunile speciale ale lucrării se poate consulta în orice zi de lucru între orele 11—13½ la Serviciul Construcțiilor și Instalațiilor C. A. M. 6833

DEPOZITUL CENTRAL DE SUBZISTENȚE AL ARMATEI BUCUREȘTI

PUBLICAȚIE

Se aduce la cunoștința Generală că în ziua de 25 Aprilie 1941, ora 10 dimineața se va ține în localul acestui Depozit din Bulevardul gării de Est, licitație publică, pentru aprovizionarea a circa 550 (cinci sute cincizeci) vagoane lemne fag și 100 (una sută) vagoane lemne cer, a 10.000 (zece mii) kgr. necesare personalului militar și civil din M. A. N. și M. I. A., pe exercițiul 1941/42.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 88—110 din L.C.P. și R. O. C. L. cu oferte închise și garanție provizorie de 5% care se va depune odată cu oferta în numrar sau efecte garantate de Stat.

Condițiunile de aprovizionare și plată sunt prevăzute în caetul de sarcini, care se poate consulta în orice zi de lucru între orele 8-13 la reședința Depozitului.

Nr. 274 din 7 IV 1941.

DIRECȚIUNEA 8

EFORIA SPITALELOR CIVILE BUCUREȘTI

PUBLICAȚIE

No. 0514 din 5 Apr. 1941

Marți 29 Aprilie ac. orele 11 dimineața, licitație publică la Eforie în București B-dul Elisabeta No. 5, conform Legei, cu oferte închise și sigilate pentru:

1) Arendarea pe cinci ani a carierelor de piatră de var cu ecaretele situate pe calea Codrului, punctul Sipotelu în Sinaia. Concurența începe dela 400.000 lei.

2) Vânzarea a cca. 500 m. c. lemn de lucru esență fag, fasonat pe loc în pădurea Schiulești Prahova. Concurența începe dela lei 350 pro m. c. loco pădure.

3) Vânzarea a 1083 arbori molifți uscați și deperisanți cu un volum de cca. 80,512 m. c. marcați pădurea Brebu Prahova, plantația Măluroasa. Concurența începe dela lei 25.000.

4) Vânzarea a 240 fagi și diverși marcați în pădurea Brebu punctul poienele Măluroasa, volum cca. 171.480 m. c. Concurența începe dela lei 31.000.

5) Vânzarea a 284 fagi și diverși marcați pădurea Brebu punctul Muchia Stânei volum cca. 294,206 m. c. Concurența începe dela 52.000.

6) Vânzarea a cca. 5-6 vagoane buturugi, depozitate în curtea Spitalului Filantropia. Concurența începe dela lei 7.000 per vagon de 10.000 kgr.

Garanția provizorie 5% la estimație, definitivă 10% la suma oferită.

Garanțiile obligatoriu consemnate în recipisa Casei de Depuneri.

Oferte sub estimație și condiționate nu se primesc.

Licitația în conformitate cu art. 88—110 L. D. P. și Regulamentul O. C. L.

Condițiunile vizibile Eforie București, Circ. IV Silvică Ploești; Serviciul Technic Sinaia, Primăria Com. Schiulești Prahova și Com. Brebu Jud. Prahova. 6834

AD-ȚIA PUBLICA AUTONOMA A TABACARIEI ARMATEI BUCOVAȚ-DOLJ
SERVICIUL COMENZILOR
Nr. 31/Cmz. 20
Bucovăț, 3 Aprilie 1941

Publicațiune

Nr. 31 din 3 Aprilie 1941

Se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de Luni 28 Aprilie 1941, orele 9 dimineața, se va ține la sediul Administrației Publice Autonome a Tăbăcăriei Armatei Bucovăț-Dolj, licitație publică pentru procurarea următoarelor materiale:

Glucoză	10.000 kgr.
Acid lactic	10.000 kgr.
Acid oxalic	5.000 kgr.
Acid clorhidric	5.000 kgr.
Bicarbonat de sodiu	2.000 kgr.
Bisulfit de sodiu	5.000 kgr.
Caragenmoos	300 kgr.
Chromlederschwartz	1.000 kgr.
Coaje de stejar	1.000.000 kgr.
Degras Moellon	20.000 kgr.
Extracte	360.000 kgr.
Gelatină	200 kgr.
Negrosin	200 kgr.
Samale artificiale	5.000 kgr.
Sare amară	5.000 kgr.
Sodă calcinată	5.000 kgr.
Seu topit	50.000 kgr.
Sulfură de sodiu	30.000 kgr.
Tanigan F. C.	5.000 kgr.
Ulei de vaselină	5.000 kgr.
Ulei vegetal sulfonat	10.000 kgr.
Ulei emulsionat	15.000 kgr.
Var	150.000 kgr.
Valonee	500.000 kgr.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 88—110 din L.C.P., art. 31—53 din Regulamentul de funcționare al O.C.L.; precum și normele generale pentru ținerea licitațiilor publicate în Monitorul Oficial nr. 27 din 1931.

Licitația se va ține cu oferte timbrate, semnate, sigilate și prezentate în ședință de către furnizor.

Odată cu oferta și în plic separat se va depune și garanția legală de 5% și numai în recipisa Cassei de Depuneri și Consemnațiuni.

Ofertanții vor trebui să precizeze în oferta ce o fac, că au luat cunoștință de toate condițiunile generale din L.C.P. și din Regulamentul de funcționare al O.C.L., precum și de normele generale pentru ținerea licitațiilor, publicate în Monitorul Oficial nr. 27 din 1931.

Procurile reprezentanților firmelor străine la licitație sunt valabile dacă sunt vizate de Camera de Comerț respectivă.

In cazul când se trimit la licitație reprezentanți sau procuriști, aceștia, trebue să aibă procuri autentificate de tribunal sau notariat public.

Cei interesați pot concura pentru toate materialele de mai sus, fie numai pentru o parte din ele, sau numai pentru o anumită cantitate din acel material.

Caetul de sarcini cu condițiunile tehnice și orice fel de informațiuni se pot cere și vedea în fiecare zi la sediul A.P.A. a Tăbăcăriei Armatei Bucovăț-Dolj, Serviciul Comenzilor.

Dir. Tăb. Arm. Bucovăț,
Lt.-col. IULIU IACOBI
Șeful Serviciului Comenzi,
7 MIHAIL GAZDEANU

Pentru inimile caritabile

In str. Pietrile Doamnei nr. 4 (Grant) locuește în mizerie, Aspasia Popescu, văduvă bolnavă și operată cu o casă de 3 copii, flămânzi și goi și cu chiria neplătită. Roagă inimile caritabile să-i ajute.

— In str. Grădinari nr. 14 din suburbana Herăstrău, se sbuciumă în mizerie Maria Constantin Pop, văduvă, bolnavă, bătrână, cu desăvârșire săracă și cu o casă de 4 copii, orfani de tată și fără sprijin. Roagă inimile miloase să-i vină în ajutor.

—In str. Raion 176 (Dudești) locuește în mizerie d-na E. Niculescu văduvă, bătrână, bolnavă, fostă negustoreasă cu stare altădată, astăzi în cumplită mizerie. Roagă inimile alese și pe negustori s'o ajute.

— In strada Iordan Vlaicu 115 (prin Sebastian), se găsește bolnavă tânăra Florica Ilie, văduvă cu trei copilași.

Fiind complet săracă, fără vreun ajutor de undeva, roagă pe cei buni s'o ajute cu ce pot.

PESTE DOUĂ ZILE APARE:

TABELE PENTRU CALCULAREA IMPOZITELOR PE salariile funcționarilor publici și particulari și ale muncitorilor manuali, întocmite conform legilor din 1 Aprilie 1941

Ediție oficială aprobată de M. F. cu No. 8038/941, întocmită de

S. Alexandrescu, Inspector General de Finanțe la Capitală — Dr. Ilie Cojocaru, Subdirector în Dir. Conturile Directe

D. T. Dumitrescu, Șef de Serviciu în Dir. Conturile Directe

Domnii librari și depozitari de ziare sunt rugați a adresa comenzile la Librăria „UNIVERSUL" *București*